

R 5582

தேவஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்ட தேவபுத்திரர்களும் அவர்களின் வளர்ச்சியும் SPIRIT-BEGOTTEN SONS OF GOD AND THEIR DEVELOPMENT

“ஆவியினாலே சரீரத்தின் செய்கைகளை அழித்தால் பிழைப்பீர்கள். மேலும் எவர்கள் தேவனுடைய ஆவியினாலே நடத்தப்படுகிறார்களோ, அவர்கள் தேவனுடைய புத்திரராயிருக்கிறார்கள்” –ரோமர் 8:13, 14.

தெய்வீகப் பிரமாணத்தை, சரியான ஆவி, மனப்பான்மை, சித்தம், அல்லது உள்ளுணர்வு கொண்டவர்கள் மட்டுமே கைக்கொள்ளமுடியும். மேலும் தேவனோடு பூரண இணக்கம் கொண்டவர்களை மட்டுமே அவருடைய புத்திரர்களாக அங்கீகரிப்பார். பரிசுத்த தூதர்கள் தங்கள் தூதர் மட்டத்தில் தேவ புத்திரர்களாக இருக்கிறார்கள். கேருபீன்கள் தங்கள் சிருஷ்டிப்பின் நிலையில் தேவபுத்திரர்களாக இருக்கிறார்கள். மகிமையடையும் கிறிஸ்துவும் திருச்சபையும், தெய்வீக நிலையில் தேவபுத்திரர்களாக இருக்கிறார்கள். இவர்கள் அனைவரும் தேவபுத்திரர்களாக இருப்பினும் அவர்கள் வெவ்வேறு தளங்களில் ஜீவிக்கிறார்கள். இவர்கள் அனைவரும் தேவனுடைய ஆவியினால் ஆளப்படுகிறார்கள். அவர்கள் அந்த ஆவியைப் பெற்றிராவிட்டால் அவர்கள் தேவபுத்திரர்களாக அங்கீகரிக்கப்படமாட்டார்கள். ஏனென்றால் தெய்வீக மனப்பான்மை உள்ளவர்களைத் தவிர வேறு யாரும் தேவனுடைய பிரமாணத்தை கடைப்பிடிக்க முடியாது.

ஆதாம் வீழ்ச்சியடைவதற்கு முன்பு அவர் தேவனுடைய புத்திரராக இருந்தார்(லூக்கா 3 :38). முறையான அல்லது சரியான ஆவி, மனப்பான்மை, சித்தம், உள்ளுணர்வு ஆகியவற்றைக் கொண்டிருந்தார் என்ற அர்த்தத்தில் அவர் தேவனுடைய ஆவியைக் கொண்டிருந்தார். ஆனால் அவர் தெய்வீகப் பிரமாணத்தை மீறியவராக ஆனபிறகு அவர் ஒரு பாவியாக கருதப்பட்டார். கிறிஸ்துவினிடத்திற்கு வந்தவர்களைத்தவிர ஆதாமின் சந்ததியினார் அனைவரும் இன்னும் பாவிகளாகவே இருக்கிறார்கள். இருப்பினும் ஆயிரவருட அரசாட்சியில் ஆதாமின் சந்ததியினர் கிறிஸ்துவுக்குள் வரும் சிலாக்கியத்தைப் பெறுவார்கள். அவர்களுக்கு அவர் நித்திய பிதாவாக இருப்பார், அதாவது மேசியாவின் ராஜ்யத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்ட அறிவுரைகளுக்கு கீழ்ப்படிபவர்கள் அனைவருக்கும் நித்திய ஜீவனை கொடுக்கும் பிதாவாக இருப்பார்.

தெய்வீக அங்கீகாரத்தை பெறும் அந்த நிலைமையை அடைய, மனுக்குலம் சத்திய ஆவியைப் பெற்றிருக்கவேண்டும். மேலும் அந்த வழியில் அவர்கள் வளர்ச்சியடையவேண்டும். அவர்கள் புத்திரர்களாக கருதப்படுவதற்கு அல்லது அங்கீகரிக்கப்படுவதற்கு முன்பு, அவர்கள் நீதியின் ஆவி அல்லது மனப்பான்மையை அடைந்திருக்கவேண்டும். அந்த ஆவியை அவர்கள் அடையும்வரை அவர்களால் ஊழியத்தைச் செய்யமுடியாது. ஏனென்றால் ஆவியோடும் உண்மையோடும் அவரைத் தொழுகிறவர்களையே கர்த்தர் தேடுகிறார். மனுக்குலம் தங்கள் வீழ்ச்சியடைந்த நிலையில் தெய்வீகப் பிரமாணத்தை கடைப்பிடிக்க முடியவில்லை. ஆயிரவருட யுகத்திலும் அவர்கள் மாம்சத்தில் தேவனுடைய சாயலுக்குத் திரும்ப கொண்டுவரப்படும்வரை, அவர்கள் அதை ஒரு பகுதியளவே கடைப்பிடிப்பார்கள்(ஆதியாகமம் 1:26).

யார் தேவபுத்திரர்கள் ?

வேதாகமத்தின்படி இதுவரை பூமியில் தேவபுத்திரர்களின் எண்ணிக்கை மிகக்குறைவாகவே இருந்துள்ளது. யூத யுகம் முழுவதும் மோசே மற்றும் தீர்க்கதரிசிகள் மூலமாக தேவன் தமது ஜனங்களுக்கு போதகராகவும் வழிகாட்டியாகவும் இருந்தார். ஆனால் இஸ்ரவேலர்கள் தேவபுத்திரர்களாக இருக்கவில்லை. மேலும் அவர்கள் புத்திரத்துவத்துக்கான ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்படவில்லை. மாறாக அவர்கள் வீட்டின் பணிவிடைக்காரர்களாக மட்டுமே இருந்தனர்(எபிரேயர் 3:5). விழுந்துபோன மனுக்குலத்தில் யாருக்கும் தேவனுடைய பரிசுத்தஆவி இன்னும் கொடுக்கப்படவில்லை. ஏனெனில் இயேசு இன்னும் மகிமைப்படுத்தப்படவில்லை(யோவான் 7:39).

வேத வசனங்கள் தேவனுடைய ஆவியைக்குறித்து, ஒரு குறிப்பிட்ட நிகழ்வுக்குப்பிறகு அந்த நிகழ்வுக்கு முன்னர் அல்ல – ஒரு விசேஷித்த வகுப்பினரீது ஒரு விசேஷித்த விதத்தில் தேவனிடமிருந்து வரும் ஒரு விசேஷித்த செல்வாக்கு என்று பேசுகிறது. ஆவியின் இந்த வெளிப்பாடு பெந்தெகொஸ்தே நாளில் வெளிப்படுத்தப்பட்டது, இதனால் அது இதற்குமுன் எப்போதும் நிகழாத ஒன்றிலிருந்து தனித்தும் வேறுபட்டும் நிற்கிறது. இந்த வல்லமை அல்லது செல்வாக்கு பரிசுத்தஆவி, தேவனுடைய ஆவி, கிறிஸ்துவின் ஆவி, சத்திய ஆவி, தெளிந்தபுத்தியின் ஆவி, குமாரத்துவத்தின் ஆவி என்று பல்வேறு விதமாக அழைக்கப்படுகிறது. இந்த பெயர்களால் விவரிக்கப்படும் பல்வேறு பண்புநலன்களும் ஒரே வகுப்பினருக்கு, அதாவது ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டவர்களுக்குப் பொருந்தும்.

இந்த ஆவியினால் ஜெநிப்பிக்கப்பட்டவர்கள், தங்கள் சிலுவையை எடுத்துக்கொண்டு கிறிஸ்துவை பின்பற்றுகிறவர்களாக மாறி, இதன் காரணமாகவே பரிசுத்தஆவியின் ஜெநிப்பிக்குதல் மூலம் இவர்கள் பிதாவினால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஒரு விசேஷித்த வகுப்பினர்களாகின்றனர். இந்த சத்திய ஆவி வேதாகமத்திற்கு ஒளியூட்டுவதால், பரிசுத்தஆவியைப் பெற்றவர்களால் தேவனுடைய வெளிப்பாட்டை இன்னும் சிறப்பாகப் புரிந்துகொள்ளமுடியும். அவர்களால் தேவனின் ஆழமான காரியங்களை அறிந்துகொள்ளமுடியும். அவைகளை பரிசுத்தஆவி இல்லாமல் அறிந்துகொள்ள முடியாது. இந்த தேவனுடைய ஆவியைப் பெறாத மற்றவர்கள் வேத வசனங்களிலிருந்து சில உண்மைகளைப்பெறும் அதே வேளையில், இந்த விசேஷித்த வகுப்பினர் சத்தியத்தின் உண்மையான சாராம்சத்தைப் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

சிலர் இயல்பாகவே தேவனிடம் ஈர்க்கப்பட்டுள்ளனர்

பரிசுத்தஆவியினால் ஜெநிப்பிக்கப்படுவதற்கு முன்னரே தேவஜனங்கள் வழிநடத்தப்பட்டதைக் குறித்து பேசும் சில வேத வசனங்களை நாம் நினைவுபடுத்துகிறோம். பிற்பாடு அவருடைய சீஷர்களாக மாறியவர்களுக்கு ஏற்பட்ட ஒருவித இழுத்துக்கொள்ளாதலைப் பற்றிப் பேசுகையில் நம்முடைய கர்த்தர், “என்னை அனுப்பின பிதா ஒருவனை இழுத்துக்கொள்ளாவிட்டால் அவன் என்னிடத்தில் வரமுடியாது” (யோவான் 6:44) என்று கூறினார். இந்த இழுத்துக்கொள்ளாதல், கிறிஸ்து மூலமாக தேவனால் குமாரர்களாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டவர்களுக்கு வரும் பரிசுத்தஆவியின் ஜெநிப்பிக்கும் கிரியை அல்ல, மாறாக வேத வசனங்கள் தேவனால் ஈர்க்கப்படுதல் என்று குறிப்பிடுகிறதும், நாம் அனைவரும் அனுபவித்திருப்பதுமான இந்த இழுத்துக்கொள்ளப்படுதல், பாவமான காரியங்களின் பக்கம் அல்லாமல், பரிசுத்தத்தின் பக்கம் செல்லும், ஒரு மாம்சப்பிரகாரமான வழிகளிலான இயல்பான இழுத்துக்கொள்ளப்படுதலாகத் தோன்றுகிறது. ஆனாலும் இது இயல்பான மனிதனுக்குரிய வழிகளில் செல்கிறது.

உதாரணமாக, தேவன் ஆதாமை சிருஷ்டித்தபோது இயல்பாகவே அவர் தேவனை நேசிப்பார், இயல்பாகவே அவர் தேவனுக்கு ஊழியம் செய்ய விரும்புவார், இயல்பாகவே அவர் தேவனுக்கு கீழ்ப்படிந்து அவரைத் தொழுதுகொள்ள விரும்புவார். அவர் இயல்பான நிலையில், அதாவது தூய்மையான நிலையில் சிருஷ்டிக்கப்பட்டிருந்ததினால் இந்த விருப்பங்கள் அனைத்தும் அவருக்கு இயல்பானவையாக இருந்தன. பாவம் மனுக்குலத்தை இயல்புக்கு மாறானதாக ஆக்கிவிட்டது. ஆனால் பாவம் நுழைந்து தேவன் கொடுத்த உண்மையான குணாதிசயத்தை சிதைத்தபிறகும், மனித இருதயத்தில் சீர்கெட்ட மக்களிடையேயும்கூட தேவனைப்பற்றிய சில ஏக்கங்கள் எஞ்சி இருந்தன. அவர்கள் அவரோடு நல்லிணக்கத்துடன் இருக்கவும், அவரோடு ஐக்கியங்கொள்ளவும், அவரை தங்கள் பாதுகாவலராகவும் நண்பராகவும் கொண்டிருக்கவுமே விரும்புவார்கள்.

தேவன் மனுக்குலத்துக்கு ஆரம்பத்திலேயே பதித்ததும், ஆதாம் இனத்தின் வீழ்ச்சியினால் முற்றிலுமாக இழுக்கப்படாததுமான அந்த ஆதி வல்லமையின் மூலமாகவே அன்றி, வேறு எந்த வழியிலும் அவர்களை தம்மிடம் ஈர்ப்பதில்லை. மனுக்குலம் முழுவதும் தேவனுடைய சாயலில் இருந்து சீர்குலைந்துவிட்டது. ஆனாலும் தொழுதல், ஆராதித்தல், நீதி மற்றும் தேவனோடு இசைந்திருத்தல் ஆகியவற்றின் மீதான வாஞ்சை மற்றவர்களைக் காட்டிலும் சிலரிடம் மிக அதிகமாக உள்ளது. ஒருவர் எந்த அளவுக்கு நீதியை நேசிக்கிறாரோ, அந்த அளவுக்கு அவர் தேவனை நோக்கி ஈர்க்கப்படுகிறார். ஒருவேளை தன் சிருஷ்டிகரை கண்டுபிடித்துவிட மாட்டோமா என்று சந்தோஷத்தோடே தேடுகிறார். அவர் தேவனை கண்டுபிடிக்க விரும்புவதாலேயே அவரை தேடி, உணர்ந்துகொள்கிறார்.

அவர்கள் எவ்வாறு இழுக்கப்படுகிறார்கள் ?

இந்த ஈர்ப்பு அல்லது இழுக்கும் விசை நம்மில் ஒவ்வொருவருக்கும் வருகிறது என்று நாம் நம்புகிறோம். அர்ப்பணிப்பில் தேவனுக்கு நம்மை முழுமையாக கொடுத்ததற்கு முன்பே நாம் அவரிடம் வரவேண்டும் என்ற விருப்பம் நமக்கு இருந்தது. அந்த விருப்பம் நம்மில் ஏதோஒன்றை விழித்தெழுப்பியது. ஆனால் அதை விழித்தெழுப்புவதற்கு முன்பே அங்கிருந்தது. பின்பு ஏதோ ஒன்று நிகழ்ந்தது. அது நம் எண்ணங்களை தேவனை நோக்கி திருப்பியது. ஒருவேளை அது ஏதோ ஒரு பெரிய துக்கமாகவோ அல்லது ஏதேனும் ஒரு பேரிடராகவோ இருக்கலாம், அது இருதயத்தை தேவனிடம் ஈர்த்தது. அதனுடன் நம் துக்கத்தை அவரிடம் எடுத்துச் செல்லவேண்டும் என்ற உணர்வும் வந்தது. அந்த விருப்பத்துடன் “தேவன் எனக்கு செவி கொடுக்க மாட்டார்” என்ற எண்ணமும் சேர்ந்தே வந்திருக்கலாம். இது மிகவும் சரியான முடிவுதான், ஏனெனில் “நானே வழியும் சத்தியமும் ஜீவனுமாய் இருக்கிறேன்” என்று கூறிய மீட்பர் மூலமே அன்றி, தேவனை அணுக வேறு வழியே இல்லை.

தேவனை எவ்வாறு அணுகுவது என்ற அறிவுறுத்தல்கள், ரோம நூற்றுக்கதிபதியான கொர்நேலியுவுக்கு தேவைப்பட்டதுபோலவே, தேவஉதவியைத் தேடிநாடும் ஆத்தமாவுக்கும் அறிவுறுத்தல்கள் தேவை. தேவனுடைய குணாதிசயத்தைப் பற்றிய விசுவாசப்பிரமாணத்தின் தவறான சித்தரிப்புகளினால், ஆயிரமாயிரம்பேர் தேவனைவிட்டு

விலகிச் சென்றுவிட்டனர் என்று நாங்கள் உறுதியாக நம்புகிறோம். நம்முடைய தேவன் அன்புள்ளவர், நீதி உள்ளவர், இரக்கம் உள்ளவர் என்பதை ஜனங்கள் உணரத்தொடங்கும்போது, அவர்கள் அவரிடம் திரும்புவார்கள். சிருஷ்டிப்பின் புகைப்படக்காட்சி (Photo drama of Creation) மூலமாக சிலர் இப்போது தேவனை நோக்கி ஈர்க்கப்படுவதை காண்கிறோம். சமீபத்தில் தேவனின் மீதிருந்த பிடிப்பை முற்றிலுமாக இழந்துவிட்டதாக உணர்ந்த ஒரு வழக்கறிஞரைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டோம். ஆனால் அந்தக் காட்சியைப் பார்த்ததன் விளைவாக அவர் தேவனிடம் நெருங்கிவந்து தன்னை முழுமையாக அர்ப்பணித்தார்.

இயற்கையில் அழகான மற்றும் இணக்கமான எல்லாவற்றுடனும் தொடர்புடைய பரலோகத்தந்தையின் செல்வாக்கே நம்மை ஈர்க்கும் வழி என்று நாங்கள் நம்புகிறோம். தேவனிடம் திரும்பிச்செல்ல வேண்டும் என்ற வாஞ்சை நமக்கு ஏற்படும்வரை அந்த மகா பெரிய பரிந்துபேசுபவரால் வழிநடத்தப்பட நாம் தயாராக இல்லை, ஏனென்றால் நாம் அந்த பரிந்துபேசுபவரிடம் வரும்போது, அவர் மிகவும் குறிப்பாக “ஒரு நிபந்தனையின் பேரில்தான் நான் உங்களை ஏற்றுக்கொள்வேன்” என்று கூறுகிறார். அந்த நிபந்தனை என்னவென்றால், நாம் சிலுவையை எடுத்துக்கொண்டு அவரைப் பின்பற்றவேண்டும்(மத்தேயு 16:24) என்று அவர் கூறுகிறார். ஆகவே யாராவது தேவனை நோக்கி ஏதேனும் ஒரு ஈர்ப்பைக் கொண்டிருக்கவில்லையென்றால், அவர்களுக்கு அந்த குறுகலான வழியைப் பற்றி சொல்வது குரானமுள்ளதாக இருக்காது.

பிதாவால் இழுக்கப்படுதல், அதாவது எல்லா இடங்களிலும் நிலைத்திருக்கும் அந்த ஈர்ப்புக்கும், வேதத்தில் தேவ ஆவி என்று அழைக்கப்படுவதற்கும் இடையே தெளிவான வேறுபாட்டை நாம் காண்கிறோம். அந்த தேவனுடைய ஆவி தேவ புத்திரர்களுக்கு மட்டுமே கொடுக்கப்படுகிறது. “எவர்கள் தேவனுடைய ஆவியினால் நடத்தப்படுகிறார்களோ அவர்கள் தேவனுடைய புத்திரராக இருக்கிறார்கள்”(ரோமர் 8:14). அந்த ஆவி அவர்களைப் பற்றிக்கொண்டு பல்வேறு வழிகளில் அவர்களை வழிநடத்துகிறது. சில சமயங்களில் அவர்களுக்கு சொத்துக்களை கொடுப்பதன்மூலமும், சில சமயங்களில் அவற்றை அவர்களிடமிருந்து எடுத்துக்கொள்வதன்மூலமும், சில சமயங்களில் நோய் வர அனுமதிப்பதன்மூலமும் வழிநடத்துகிறது. தேவ புத்திரர்களின் இந்த அனுபவங்கள் கிருபையிலும் அறிவிலும் அன்பிலும் வளர அவர்களுக்கு உதவுகின்றன. அதனால் அவர்கள் ஆவிக்குரிய தளத்தில் உள்ள நிலைமைகளுக்கு தகுதியுள்ளவர்களாக்கப்பட்டு, தயாராகிறார்கள்.

எல்லா மனுஷர்மேலும் ஊற்றப்படும் ஆவி

ஆயிரவருட அரசாட்சியின்போது காரியங்கள் இப்போது இருப்பதைவிட சற்று வித்தியாசமாக இருக்கும். பூமிக்குரிய ராஜ்யத்தின் நிலையில் கிறிஸ்துவுக்கு பிரதிநிதிகள் இருப்பார்கள். அவர்கள் மூலமாக தேவனுடைய வார்த்தை ஜனங்களைச் சென்றடையும். அப்போது எத்தனைபேர் தேவனிடத்தில் இழுக்கப்படுகிறார்களோ, அத்தனைபேரும் தங்களை அர்ப்பணிப்பதன்மூலம் அவரோடு ஐக்கியங்கொள்ளும் பாக்கியத்தைப் பெறுவார்கள். சபையானது இப்போது ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்படுவதுபோலல்லாமல், அவர்கள் ஆசீர்வாதம் என்ற அர்த்தத்தில் தேவனுடைய ஆவியைப் பெறுவார்கள்.

முற்பிதாக்கள் மேசியாவின் ராஜ்யத்தின் பூமிக்குரிய பிரதிநிதிகளாக இருப்பார்கள். இருப்பினும் கிறிஸ்துவே (தலையும் சரீரமுமாகிய கிறிஸ்து) மகிமையில் இருக்கும் மாபெரும் போதகராக இருப்பார். அவரிடமிருந்தே அனைத்து போதனைகளும், இந்த பூமிக்குரிய பிரதிநிதிகளான முற்பிதாக்கள் வழியாக வரும். ஜனங்கள் தேவனுடைய மகிமையான குணாதிசயத்தைப் பற்றிய உண்மையான, மெய்யான அறிவைப் பெறத்தொடங்கும்போது, தாங்கள் எவ்வளவு தாழ்ந்தவர்கள் என்பதை உணரத் தொடங்குவார்கள். அந்த நிலையில் அவர்கள் அறிவுறுத்தல்களை, போதனைகளைப் பெற்றுக்கொள்ளத் தகுதியுள்ளவர்களாக இருப்பார்கள்.

இருப்பினும், அறிவுரைகளை பெறும்படி யாரும் கட்டாயப்படுத்தப்பட மாட்டார்கள். ஆனால் தேவனுடைய ராஜ்யத்துக்கு இசைவாக இல்லாத எவரீதும் கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்படும். அந்த ராஜ்யத்தின் கீழ்நடக்கும் பூமிக்குரிய நடவடிக்கைகளைப்பற்றி தீர்க்கதரிசி சகரியா இவ்வாறு கூறுகிறார் : “பூமியின் வம்சங்களில் சேனைகளின் கர்த்தராகிய ராஜாவைத் தொழுதுகொள்ள எருசலேமுக்கு வராதவர்கள் எவர்களோ, அவர்கள்மேல் மழை வருஷிப்பதில்லை” (சகரியா 14:17). மழை என்ற உருவகமான வார்த்தையை விளக்கிக் கூறினால், அத்தகைய தேசங்களின்மீது தெய்வீக ஆசீர்வாதம் இருக்காது என்பதே இதன் கருத்தாயிருக்கும் என்று நாம் புரிந்துகொள்கிறோம். மழை இல்லாவிட்டால் அங்கு கனிதருதல்(பலன்கள்) இருக்காது. ஆனால் கர்த்தரோடு இசைவுக்குள் இருப்பவர்கள்மீது ஆசீர்மழை பொழியும்.

ஜனங்கள் தேவனோடு இசைவுக்குள் வரும்போது, அவர்கள் தங்கள் ஜீவியத்தையும் சரீரத்தையும் அவருடைய ஊழியத்திற்காக அர்ப்பணிப்பார்கள். அப்போது அவர்கள் “தங்கள் சிந்தையிலும் சரீரத்திலும் ஆசீர்வாதங்களைப் பெறத்தொடங்குவார்கள். இந்த வகையில் அவர்கள் கர்த்தருடைய ஆவியை – அவருடைய சிந்தையின் ஆவியை அதிகமாகப் பெறுவார்கள். இவ்வாறு அவருடைய சத்தியத்தின் மூலமாகவும், அக்காலத்தின்

தெய்வீக நியாயத்தீர்ப்புக்கள் மூலமாகவும் கர்த்தர் மாம்சமான யாவர்மீதும் தம்முடைய ஆவியைப் பொழிந்தருள்வார்” (யோயேல் 2:28). எந்த அளவிற்கு அவருடைய ஆவியை அவர்கள் பெறுகிறார்களோ, அந்த அளவுக்கு அவர்கள் புத்திரத்துவ மனப்பான்மைக்கு வருவார்கள். இருப்பினும், அந்த நிலையிலும் அவர்கள் புத்திரன் என்ற சொல்லின் முழுமையான அர்த்தத்தில் புத்திரர்களாக இருக்கமாட்டார்கள். திருச்சபையினராகிய நாமும் இப்போது முழுமையான அர்த்தத்தில் புத்திரர்கள் அல்ல என்றும், நமது உயிர்த்தெழுதலின் மாற்றத்தை அடைந்தபின்னரே நாம் உண்மையான புத்திரர்களாக இருப்போம் என்றும் சொல்லலாம். எனவே ஆயிரமாண்டு ஆட்சிக்காலத்தில், மேசியாவின் ராஜ்யத்திலுள்ள தெய்வீக ஏற்பாட்டுக்கு ஜனங்கள் தங்களை இசைவுபடுத்திக்கொள்ளும்போது, அவர்கள் புத்திரன் என்ற தகுதியின் தரத்திற்கு மெல்ல மெல்ல நெருங்கி வருவார்கள். அந்த ஆயிரமாண்டு காலத்தின் முடிவில், ஆதாம் பரிபூரணமாக இருந்தபோது அவரிடம் இருந்த அதே மனநிலையை (சிந்தையை) அவர்கள் அடைந்திருப்பார்கள். இந்த ஆசீர்வாதங்கள் அனைத்தையும் அவர்கள் கிறிஸ்து மூலமாகவும், அவரோடு இணைந்த சபையின் மூலமாகவும் பெற்றுக்கொள்வார்கள்.

சபையில் ஆவியின் பணி

நமது கர்த்தர் இந்த உலகத்திற்கு நித்திய ஜீவனை வழங்குவதால், அவர் “நித்தியப் பிதா” என்று அழைக்கப்படுகிறார் (ஏசாயா 9:6). கிறிஸ்துவின் ஆயிரவருட அரசாட்சியின்போது, விருப்பமும் கீழ்ப்படிதலும் உள்ள அனைவரும் அவருடைய பிள்ளைகளாக மாறுவார்கள். பின்னர், அந்த மேசியாவின் ராஜ்யத்தின் இறுதியில் கிறிஸ்துவின் பிள்ளைகள் தங்களுடைய ஆதித்தகப்பனுக்கு (Grand father) அறிமுகப்படுத்தப்படுவார்கள், அவர்கள் தேவனுடைய குமாரனாகிய கிறிஸ்துவின் குமாரர்களாக இருக்கப்போவதால், பரலோகத் தகப்பன் அவர்களுக்கு ஆதித்தகப்பனாக இருப்பார். அதன்பிறகு முழு உலகமும் கிறிஸ்துவின் குமாரர்களாக, தேவனுடன் மீண்டும் இசைவுக்குத் திரும்பும்.

ஆனால் இந்த கவிசேஷயுகக் காலத்தில் தேவன் இவ்வுலகத்தின்மீது நேரடியாக செயல்படுவதில்லை. இவ்வுலகில் காணப்படும் இயற்கையான அழகுகள் அனைத்தும், தேவனின் வல்லமை ஒரு பொதுவான முறையில் செயல்படுவதால் விளைந்தவை. நமது பாடத்தின் ஆதார வசனங்கள், தேவனின் அந்த பொதுவான வல்லமை அல்லது ஆவி செயல்படுவதைப் பற்றி குறிப்பிடவில்லை. மாறாக மனிதர்களின் இருதயங்களில் அவர் ஏற்படுத்தும் தாக்கத்தைப் பற்றியே குறிப்பிடுகிறது. புதிய ஏற்பாட்டு எழுத்துக்களில் இது, தங்களை முழுமையாக அர்ப்பணித்து, அதன்மூலம் பரிசுத்த ஆவியினால் மறுபடியும் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டவர்களாக, கிறிஸ்துவுக்குள் “புதிய சிருஷ்டிகளாக” ஆனவர்களையே குறிப்பிடுகிறது. அப்படிப்பட்டவர்கள் அனைவரும் தெய்வீகப் பராமரிப்பைப் பெறுகிறவர்களாக இருக்கிறார்கள். வேத வசனங்கள் சத்திய ஆவியை, பிதாவின் ஆவியை, கிறிஸ்துவின் ஆவியைப் பற்றி பேசுகின்றன. இவை அனைத்தும் ஒரே பொருளையுடைய சொற்களாயிருந்து, இவை தேவனுடைய ஜனங்கள்மீது செயல்படுத்தப்படும் தெய்வீக செல்வாக்கையே பிரதிபலிக்கின்றன. ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டிருக்கிற நாம், அப்போஸ்தலர் அறிவுறுத்துவதுபோல, பூரணமடையவேண்டும் என்பதை நாம் நினைவில் கொள்ளவேண்டும். நாம் ஒரு குறிப்பிட்ட வளர்ச்சியை அடையவேண்டும். “முதலாம் உயிர்த்தெழுதலில்” நாம் பிறக்கும்வரை இந்த முன்னேற்றம் தொடரவேண்டும். அந்த உயிர்த்தெழுதலில் மட்டுமே பூரணநிலை அடையப்படும், அதற்கு முன்பு அல்ல. இதற்கிடையில், அந்த உயிர்த்தெழுதலுக்கு தயாராகும்பொருட்டு, ஒரு குறிப்பிட்ட வளர்ச்சி நமக்குள் அவசியம் ஏற்படவேண்டும்.

ஆவியின் நிலைகளுக்கு தயாராகுதல்

நம் பாடத்தின் ஆதாரவசனத்தில், இந்த ஜீவன் நிலைமையை நாம் எப்படி அடைவது, ஆவியின் பிறப்பை ஏற்றவேளையில் அடைய எப்படி தயார்ப்படுத்துவது? என்று அப்போஸ்தலர் கூறுகிறார். ஆவியினாலேயே அல்லது தேவ வல்லமையினாலேயே அப்படிப்பட்ட வளர்ச்சியை அடையமுடியும் என்று அவர் கூறுகிறார். இந்த ஆவி பல்வேறு வழிகளில் இயங்குகிறது. உதாரணமாக, தேவனுடைய செய்தி சபைக்கு பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஆகவே தேவனுடைய திட்டத்தை அதிகமாகப் புரிந்துகொள்ளும்போது, நம் இருதயங்களில் அந்த வல்லமை பெரிதாயிருக்கும்; மேலும் தெய்வீக சித்தத்துக்கான நம் அர்ப்பணிப்பும் ஆழமாயிருக்கும்போது அதிக இரக்கத்தை நாம் அடைந்து, தெய்வீக விருப்பத்தை நாம் அடைந்து, தெய்வீக விருப்பத்தை செய்வதற்கான நம் ஆவலையும் அதிகம் அடைந்திருப்போம்.

நம் இருதயங்களுக்குள் நடைபெறும் மாற்றம், மனிதர்களாலோ, மனிதர்களுடையதோ அல்ல. தேவன் நம்மில் இந்த வேலையைத் தொடங்கினார். எனவே அவர் நமக்குக் கொடுத்த செய்தியின்மூலம் நம் இருதயங்களில் தொடங்கின வேலையை முடிக்க, நாம் அவரை நோக்கிப் பார்க்கவேண்டும். எனவே நாம் ஜெபத்தில் அவரிடம் செல்லவும், அவரது வார்த்தையைப் படிக்கவும், அந்த வார்த்தையின் அர்த்தத்தை அறிந்து, இவ்வாறு நம் ஜீவியத்தில் அதை வெளிப்படுத்தும் ஆற்றலை அடைகிறோம். நமது சரீரங்களை வலுப்படுத்த நமக்கு உணவு

தேவைப்படுவதுபோல், புது சிருஷ்டியை வலுப்படுத்த ஆவிக்குரிய உணவு நமக்கு தேவைப்படுகிறது. அவருடைய சித்தத்தை முன்பைவிட சிறப்பாகப் புரிந்துகொண்டு, ஆவிக்குரிய பலத்தை அடையவே இந்த ஆவிக்குரிய உணவை தேவன் அபரிதமாய்க் கொடுத்திருக்கிறார்.

பரிசுத்த ஆவியின் மூலம் தேவனுடைய இந்த செயல்பாடு படிப்படியாக நிகழுகிறது. நமது முந்தைய நம்பிக்கைகளின் பிழைகளால் நாம் மிகவும் மறைக்கப்பட்டுள்ளதால், தேவனுடைய ஆழமான விஷயங்களை முதல் பார்வையிலேயே காண நாம் தயாராக இல்லை. ஆகவே இதே விலையேறப்பெற்ற விசுவாசத்தில் இருப்பவர்களை சந்திக்கவும், கற்கவும் நமக்கு அவசியமுள்ளது. இவ்வாறு, ஆழமான காரியங்களைக் காண நாம் உதவிபெறுகிறோம்.

நம்மைக் குறித்த தேவ சித்தம்

இந்த விஷயத்தை நாம் இன்னும் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ளும்போது, இந்தப் பாடத்தின்மீதான நம் சிந்தனை படிப்படியாக மாறுகிறது. நாம் ஆரம்பத்தில் தேவனிடம் வந்தபோது, நம்மைக் குறித்த தேவசித்தம் –நாம் நம்மை அனுபவித்து, நல்ல ஒழுக்கமான ஜீவியம் ஜீவித்து, நம் சரீரங்களை பராமரித்தலே என்று எண்ணியிருந்தோம். நாம் தேவனுடைய பிள்ளைகளாக இருந்தால், நமக்கு மிகுதியாக இருக்கவேண்டும். தேவனுடன் இணக்கமாக ஜீவிக்க முடியாதவர்கள் அழிக்கப்படுவார்கள் என்றும் எண்ணியிருந்தோம். இது சபாவ மனிதனின் சிந்தனையாக இருக்கும். சபாவ மனிதனால் தேவனுடைய ஆவிக்குரிய காரியங்களைக் காணமுடியாது. ஏனெனில் அவைகள் ஆவிக்குரிய விதமாய்ப் பகுத்தறியப்படுகின்றன என்று அப். பவுல் கூறுகிறார். இது தேவன் நம்மைக் கையாளும் விதம் அல்ல.

பூமிக்குரிய நிலையை எவ்வாறு அழிப்பது, இது எவ்வாறு முடிவுக்குக் கொண்டுவரப்படும் என்பதை நமக்கு காண்பிப்பதன்மூலம், நம் பரலோகத்தந்தை ஆவிக்குரிய விஷயங்களுக்கு நம்மைத் தயார்ப்படுத்துகிறார் என்பதை நாம் படிப்படியாகப் புரிந்துகொள்ளத் தொடங்குகிறோம். இது நமக்கு ஒரு புதிய சிந்தனையாயிருப்பதால், பூமிக்குரிய நிலையை நான் ஒடுக்கி அழிக்கவும், மரிக்கச்செய்யவும் தேவன் என்னிடத்தில் விரும்புகிறாரா? நான் என் திறமைகளை வளர்த்துக் கொள்ளவும், சபாவ வாழ்க்கை வாழவும் முயலவேண்டாமா? என்று நம்மை நாமே கேட்டுக்கொள்கிறோம் .

சபாவக் காரியங்களைப் பின்பற்று ; மற்றவர்களுடைய உரிமையில் தலையிடாதவரை, உன் விருப்பப்படி செய் என்று சபாவ மனிதன் கூறுகிறான். ஆனால் புதுசிருஷ்டியோ, மாம்சத்தின் இயல்பான விருப்பங்களுக்கு செவிசாய்க்கக்கூடாது. நம்மை மாற்றவும், நம் சிந்தனையைப் புதுப்பிக்கவும், இறுதியில் அவர் வாக்குத்தத்தம் செய்ததை நமக்கு அளிக்கவும் நாம் காத்தரிடத்தில் கேட்டிருக்கிறோம். எனவே நாம் உலகத்துக்குரியோர் அல்ல, மேலும் நமது பாதை வேத வசனங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவாறு இருக்கவேண்டும்.

புது சிருஷ்டியின் வேலை

சிலர் நினைத்ததுபோல், நம் சரீரங்களை நாமே அழிப்பது என்று நமது பாடத்தின் ஆதார வசனம் அர்த்தப்படுத்துவதில்லை. வரலாற்றின்படி, கடந்த காலங்களில் தீவிரமான ஆத்துமாக்கள் தங்கள் சரீரங்களில் கடுமையான வலி உண்டாகும்வரை சவுக்கடிகளைப் பயன்படுத்தினபிறகு, முடியுள்ள மேலங்கிகளை அணிந்திருந்தனர். சில சமயங்களில் அந்த சரீர ரீதியான சித்திரவதை செய்து தோல் புண்களாகும்வரை சென்றுள்ளனர். மற்றவர்களோ, கீழே படுத்தநிலையில், தங்கள் சரீரங்களமீது பிறர் நடந்துசெல்லும்படி துன்புறுத்த முயன்றுள்ளனர். இக்காரியங்களை செய்பவர்கள், அவ்வாறு செய்வதற்கு ஒரு நோக்கம் இருக்கவேண்டும், அதை நாம் கேள்விகேட்கமுடியாது, அதை ஒரு மோசமான நோக்கமாகவும் நாம் கருதவும் முடியாது. இருப்பினும், இதுபோன்ற காரியங்களைச் செய்பவர்கள் நம் பாடத்தின் ஆதார வசனம் கூறுகிற அர்த்தத்தைப்பற்றிய தவறான கருத்தைக் கொண்டுள்ளனர் என்று நாங்கள் நம்புகிறோம்.

“மாம்சத்தின் செய்கைகளை மரிக்கச்செய்யுங்கள்” என்ற வாக்கியத்தின் மூலம், தேவனுடைய பிள்ளைகள் தேவ ஆவிக்கு இசைவில்லாத தங்களிலுள்ள எல்லா சபாவப் பழக்கவழக்கங்களையும், தங்களுக்குள் அழிக்கவேண்டும் என்று வேத வசனங்கள் அர்த்தப்படுத்துகின்றன. நாம் அனைவரும் பிறப்பிலேயே பாவிக்க என்று வேதாகமம் அறிவிக்கிறது. ஆகவே நாம் நம் விழுந்துபோன சபாவத்தின் நெகிழ்ந்த தன்மையைப் பின்பற்றக்கூடாது. நாம் செல்லவேண்டிய வழியில் நம்மை வழிநடத்தும் தேவனுடைய ஆவியாகிய பரிசுத்த ஆவியை நாம் பெற்றிருக்கவேண்டும். புதிய சிந்தையால் உள்வாங்கப்படாத சரீரத்தின் ஒவ்வொரு மயக்கத்தையும் நாம் மரிக்கச் செய்யவேண்டும்.

சாவுக்கேதுவான சரீரத்தின் சில இயல்புகள் அழிக்கப்படவேண்டியவை. எனவே எல்லா நேரங்களிலும் அவற்றிற்கு எதிராகப் போராடவேண்டும். பின்னர், நீதியின் ஊழியத்தில் பயன்படுத்தப்படவேண்டிய மற்ற குணங்களும் உள்ளன. ஒரு காலத்தில் நாம் பாவத்தின் கீழ் இருந்தோம், ஆனால் தற்போது புதிய சிந்தை நமக்கு இருக்கிறது. இனிமேல் பழைய சிருஷ்டியைப் பூமிக்குரிய பாத்திரமாக மட்டுமே கருதவேண்டும். பரிசுத்த ஆவியின் வழிகாட்டுதலின்கீழ், இதை

எப்படிச் செய்வது என்று நாம் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். இந்த செயல்முறையின் முதல்படி, நம் சரீரத்தை மரித்ததாகக் கருதுவதாகும். பாவத்திற்கும், பூமிக்குரிய சபாவத்தின் அனைத்திற்கும் மரித்ததாகக் கருதினபிறகு, உயிரோடிருக்கிறது என்ற அர்த்தத்தில் அதை எண்ணி, தேவனுடைய ஊழியத்தில் கொண்டுவரக்கூடிய அனைத்து மனப்பான்மைகளையும் பண்புகளையும், விழித்தெழுச்சியையும் எழுப்பவும் உயிர்ப்பிக்கவும் செய்வது இரண்டாவது படி.

ஆவியில் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டோரின் அன்றாட போராட்டம்

நாம் ஆவியில் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டபிறகு, நாம் புது சிருஷ்டிகள். இந்த வார்த்தையின் அர்த்தத்தின்படி நாம் நம் சரீரத்திலிருந்து விடுபட்டுள்ளோம். நமது மனித சபாவத்தின் எந்தப் பகுதிகள் தேவனுக்கும் அவருடைய சித்தத்துக்கும் எதிராக இருக்கின்றன என்று கண்டறிந்தவுடன், அவற்றை நாம் அழித்து, மரிக்கச்செய்யவேண்டும். இந்த செயல்முறை, பழைய சபாவத்துக்கு எதிராகப் போராடுகின்ற தொடர்ச்சியான யுத்தமாக இருக்கிறது. அப்போஸ்தலர் இதை, மாம்சத்துக்கும் ஆவிக்கும் இடையிலான போர் என்று தெளிவாகக்கூறுகிறார். ஆனால் சட்டப்படி மரித்திருக்கிற சில கூறுகளுக்கு எதிராகப் போர் புரியும்போது, மாம்சம் உண்மையாகவே மரிக்கவில்லை என்பதை நாம் காண்கிறோம். ஆனால் நாம் மாம்சத்தின்படி நடவாமல் ஆவியின்படி நடப்போமானால் தேவன் மாம்சத்தை அங்கீகரிக்கமாட்டார், நாமும் அங்கீகரிக்க மாட்டோம். புதிய சிருஷ்டியை மட்டுமே நாம் அங்கீகரிப்போம்.

இந்தப் போராட்டம் தினசரி நடக்கும் ஒன்று. நம் எல்லா அவயவங்களும் தேவனுடனும் அவருடைய சித்தத்தடனும் இணக்கமாக இருக்கவேண்டும். தெய்வீகத் தரநிலையிலிருந்து எல்லாவற்றையும் பார்க்க நாம் முயற்சிசெய்யவேண்டும். இந்த அழிவுக்குரிய சரீரங்களை நாம் எப்போதாவது பூரணப்படுத்துவோம் என்பது இதன் கருத்து அல்ல, ஆனால் நாம் பூமியில் ஜீவிக்கும்போது இந்த சரீரங்களோடு தொடர்புடையவர்களாக இருக்கையில், புதிய சிருஷ்டியின் சித்தத்தைச் செய்ய சரீரத்தை இயக்குவது நம் கடமையும், நம் சிலாக்கியமுமாக உள்ளது.

நமது சரீரங்கள் பாவத்துக்கு அடிமைகளாயிருந்தன, இப்போது நாம், “இந்த சரீரத்தைக் கட்டுப்படுத்த எனக்கு உரிமை உண்டு. நான் ஒரு புது சிருஷ்டி; ஆனால் இது என் சரீரம். இந்த சரீரத்தின்மீது என் வல்லமையை அதிகரித்து, அதை கர்த்தருடைய ஊழியத்தில் மேலும்மேலும் பயன்படுத்துவேன். என் சரீரம் உயிருடன் இருக்குமா என்று பார்க்க கோபுரத்தின்மீதிருந்து குதித்து, முட்டாள்தனமான செயல்களைச் செய்வது என் நோக்கமல்ல; ஆனால் பரிசுத்தஆவியின் வழிகாட்டுதலின்கீழ், புதிய எஜமானரின் ஊழியத்தில் என்னால் முடிந்தவரை அதிலிருந்து வெளியேறவேண்டும் ” என்று கூறுகிறோம்.

இவையனைத்தும் நம் குணலட்சண வளர்ச்சிக்கு அவசியம். தேவன் சபையை மகிமை, கனம், அழியாமல் மற்றும் கிறிஸ்துவோடு கூட்டு வாரிசுமைக்கு அழைத்துள்ளார். நாம் ஜெயங்கொள்வோராக நிரூபிக்காவிடில் இவ்வளவு பெரிய உயர்வுக்கு நாம் ஒருபோதும் தயாராக மாட்டோம். தான் இருப்பதிலிருந்து வேறுபட்டதாக இருக்க விரும்புவதாகச் சொல்வதால் மட்டும், இந்த உயர்ந்தநிலை எந்த மனிதனுக்கும் வழங்கப்படாது. மாறாக, பயத்துடனும் நடுக்கத்துடனும் நமது சொந்த இரட்சிப்பை நிறைவேற்றவேண்டும். தேவனுக்கு முழு அர்ப்பணிப்பையும் வெளிப்படுத்துபவர்கள், தெய்வீக சித்தத்துக்கு முரணான எல்லாவற்றையும் அகற்றுவதன் மூலம் இதை நிரூபிக்கவேண்டும். இவர்கள் குணநலனை வளர்க்க முற்படும்போது, “அவருடைய சத்துவத்தின் வல்லமையில் பலப்பட்டு ” வளர்ச்சியடைவார்கள். இறுதிவரைக்கும் இந்த வழியை பின்பற்றுவவர்களே, அவர் அழைக்கும் வகுப்பார். மேலும் அவர்கள் மட்டுமே, “முற்றிலும் ஜெயங்கொண்டவர்களுக்கு ” அளிக்கப்படும் ஸ்தானத்துக்கு தகுதியானோராக நிரூபிப்பார்.

உபத்திரவத்தில் சந்தோஷப்படுதல்

உலகம் தங்கள் சரீரங்களை தேவசித்தத்துக்கு இசைவாகக் கொண்டுவர ஆயிரம் வருடங்களை அடைந்திருக்கும். கர்த்தருக்கு முழுமையாக உண்மைத்தன்மையோடு இருக்கும் இடத்தை படிப்படியாக மனுக்குலம் வந்தடையும். கல்லான இருதயம் அகற்றப்படும். கீழ்ப்படிதலின்மூலம் இந்த நிலையை அடைபவர்களுக்கு தேவன் நித்திய ஜீவனை அளிப்பதில் மகிழ்ச்சியடைவார்.

ஆனால் சபையைப் பொருத்தவரை அது வேறுபட்டது. கவிசேஷ்யுகத்தில் தங்கள் ஜீவியங்களை அவரது ஊழியத்துக்கு கையளிக்க விருப்பங்கொண்டோரை கர்த்தர் தெரிந்தெடுத்து, வழிநடத்திவருகிறார். அவர்கள் அவரை நேசிக்கிறபடியால், அவர்களை தம்முடைய பரிசுத்தவான்கள் என்று அழைப்பதில் அவர் மகிழ்ச்சியடைகிறார். இந்த வகுப்பாருக்கு நன்மையான எதையும் வழங்காதினார். முழுமையாக தங்களை அர்ப்பணித்து, பரிசுத்தஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டிருப்பவர்கள், கிருபையின்மேல் கிருபையடைந்து, மாம்சத்தின்படி ஜீவிக்காமல் ஆவியின்படி ஜீவிப்பார்கள். அவரை நேசிப்போர்க்கென தேவன் ஆயத்தம் பண்ணினவைகளை கண் காணவுமில்லை, காது கேட்கவுமில்லை. இந்த வகுப்பாருக்கே தேவன் தம்முடைய மிகச்சிறந்தவற்றை வழங்கியுள்ளார்.

“நாம் மிகுந்த உபத்திரத்தின் வழியாய் தேவ ரஜ்யத்திற்குள் பிரவேசிக்கவேண்டும்” என்று இந்த வகுப்பாருக்கே வேதம் அறிவிக்கிறது. இவர்கள் கடினமான காலத்தில் இருக்கிறார்கள் என்று சிலர் கூறலாம். ஆனால் மாம்சம் அழிக்கப்பட்டு, மரித்துப்போகும் இந்த அனுபவங்கள் அனைத்திலும் ஒருவர் சந்தோஷமடையக்கூடிய வளர்ச்சியின் அளவை எட்டமுடியும் என்று கிறிஸ்துவர்கள் அனைவரும் ஒப்புக்கொள்வர். இது நாம் மற்றவர்களிடமிருந்து மிகவும் வித்தியாசமாக இருப்பதால், அவர்கள் விரும்பாததை நாம் விரும்புகிறோம் என்று அர்த்தமல்ல, மாறாக ஏன் இந்த உபத்திரவம் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதற்கான காரணத்தை நாம் காண்கிறோம். இது நமக்கான தேவனுடைய திட்டம் என்பதை நாம் அறிவோம். மாம்சத்தின் சித்தத்தை, மாம்சத்தின் காரியங்களை அழிப்பதன் இந்த சான்றுகளால், நாம் நம் பரலோகப்பிதாவின் தயவில் வளர்ந்துவருகிறோம் என்பதைக் காண்கிறோம்.

இவர்களின் இருதயங்களில் தேவசமாதானம் ஆளுகை செய்கிறது. இவர்களின் எல்லா நடவடிக்கைகளும் தெய்வீக மேற்பார்வையில் இருப்பதை இவர்கள் அறிவார்கள். உலகம் துன்பங்களையும் பயங்களையும் தீமையின் முன்அறிகுறிகளை அடைந்தாலும், கர்த்தரிடத்தில் நம்பிக்கைகொண்டவர்கள் உலகம் தரக்கூடாத, உலகத்தால் எடுக்கமுடியாத சமாதானத்தை அடைந்திருக்கிறார்கள். இதை உலகிற்கு நம்மால் விளக்கமுடியாது, ஏனெனில் அவர்களால் அதைப் புரிந்துகொள்ளமுடியாது.

R 5587

போ, உழை, செலவுசெய், கரைந்துபோ

தந்தையின் சித்தத்தை செய்வதே உன் மகிழ்ச்சி ;

இதுவே எஜமான் சென்ற வழி,

வேலைக்காரன் அதில் ஜாக்கிரதையாய் நடக்க வேண்டாமா ?

போ, தொடர்ந்து உழை; போதும், இங்கே இருக்கும்போது,

அவர் உன்னைப் புகழ்ந்தால் – அவர் தகுதியாய்க் கருதினால்,

உன் மனப்பூர்வமான இருதயத்தைக் கண்டு மகிழ்வார்;

அவருக்காகச் செய்யும் எந்த உழைப்பும் வீண்போகாது!